

Ivan Sivec

Mojih prvih 70

Sedemdeset ljudi s sončne strani

Ivan Sivec

MOJIH PRVIH SEDEMDESET

Sedemdeset ljudi s sončne strani

maj, 2019

Spoštovana gospa

LEONIDA in vsi Vaši!

Vesolja je hotelo,
da se je v isti utrinek
več ljudi ujedlo!

HVALA VAM,
ste izjemna šola za mlade in stare ljudi,
vsakdo se pri vas obogati!

Založba ICO, Mengeš, 2019

65. LEONIDA ZALAR

Akcija Bralna značka je dobro organizirana. Otroci morajo prebrati določeno število knjig. Potem so nekdanj, ko so bile še priljubljene kovinske značke, dobili značke, zdaj pa samo pisno priznanje. Ob tem navadno povabijo tudi znanega pisatelja ali kakega drugega ustvarjalca. Seveda sem med njimi velikokrat tudi sam. Na nekaterih šolah sem se predstavil celo že večkrat. Učitelji ostajajo isti, otroci se pač menjavajo. Tako ne tvega nihče prav nič, če jim čez osem let pripovedujem isto, saj jih tedaj še ni bilo na tisti šoli, učitelji pa itak polovico vsega takoj pozabijo.

Na nekaterih šolah ob tem pripravijo lep kulturni program. Navadno zapoje šolski pevski zbor, recitirajo kako Pavčkovo pesem (učiteljice so pač nore na Pavčka), ob tem pa preberejo tisto, kar jim o sebi pošljem kot osnovno informacijo. Potem jim eno ali dve šolski uri pripovedujem o svoji mladosti, o nastajanju knjig in o vsebinah, ki jih še niso prebrali. Gre tudi za animacijo. Ponekod so pedagogi toliko ozaveščeni, da otroci tistega leta preberejo vsaj eno ali dve moji knjigi. Ponekod pa niti ne. In tudi pedagogi so različni. Na neki mariborski šoli so medtem, ko so mi strpali v šolsko telovadnico petsto otrok od prvega do devetega razreda, vsi pedagogi odšli na kavico. Morda celo na kavico z vejico. Sam pa sem nastop vzel kot izziv, da otroke zabavam dve uri, četudi je težko pripovedovati odraslim šolarjem pravljičice, najmlajšim pa, recimo, o samomoru, kot ga opisujem v *Zadnjem mega žuru*.

Velika častna izjema je Osnovna šola heroja Janeza Hribarja iz Starega trga pri Ložu. Tam so devetkarji deset let zapored vsi do zadnjega *Zadnji mega žur* natančno prebrali, potem pa iz njega pripravili skoraj dveurno prireditev. Iz knjige so pripravili skeče, napisali so mnenja, vso problematiko so raziskali do obisti. Za vse je zaslužna knjižničarka in profesorica slovenščine Leonida Zalar. Tako se otroci soočijo tudi z javnim nastopom in se hkrati predstavijo staršem. Potem pa o isti problematiki približno eno uro govorim še sam. Vsekakor zelo poučno. Zagotovo se jim to za vedno vtisne v spomin, pa še veliko se naučijo.

Zadnja štiri leta so z Zadnjega mega žura prekopili na *Pege na soncu*. Pristop pa je enak. Iz Starega Trga se vedno vračam zadovoljen. Rečem si: Tako se pač dela!

Profesorica in knjižničarka Leonida Zalar skupaj s svojimi sodelavkami in devetošolci vedno pripravi skoraj dvehurni program na podlagi ene od svojih knjig.

Foto: I. Sivec